GREGORIUS MAGNUS
Admont, 12. Jh.
Seite 181r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26120
Copyright: Admont, Benediktinerstift

apte diceretur. A reprobor cordibus eū sci p̄dicatoris sagitta
ñ exeunt/ quia quisquis a illo apprehendit. uerba ia p̄di
cantiū audire contemnit. Vnde bene peccatis p̄cedentib̄
nascens. debis quos in manu antiqui/ deserit. ꝓ propham
dñs die. Inmitta uobis serpentes regulos. quib̄ ñ est in
cantatio. Ac si diceret. Iusto iudicio talib̄ uos inmundis
spiritib̄ tradā qui auob exeuti exhortatione p̄dicantiū
quasi incantantiū sermone ñ ualeant. Quia uero leuia-
than iste acordib̄ reprobor scē p̄dicationis spiculis ñ mo
uet/ ipse etia scōr uirōr ēcumptus adiecit. cū iliico subin
fert. Instipula uersi s ei lapides funde. Quid p funda nisi
sca ecclia figuratur. funda naq; du ingrū mittitur. sic
de illa lapides exeunt quib̄ aduersarior pectora feriant/
ita sca ecclia du uolubilitate tempor tribulationum
circuitū uocit. fortes ex illa uiri pdeunt. quib̄ quasi la
pides ictib̄ iniquor corda tundant. Vnde ꝑ adpham
de bonis doctorib̄ dñs dicit. Deuorabunt hostes ꝑ subici
ent lapidib̄ funde. Sci quippe doctoris qui aduersitē
ꝑ alios instruunt. hostes deuorant/ du eos intra corp̄
suū quum conuersationis inmutant. Quos lapidibus
funde subiciunt/ quia du fortes quosq; in sca ecclia uiros
instituunt pcos aduersarior superbientiū pectora dura
cōfringunt. Vnde ꝑ golias inmanissim̄ saxo funde mortē/
quia singulari scē ecclē diabolica celsitudo suptitur.
Leuiathan itaq; iste quia dampnato illo homine assūpto
quoslibet fortes ecclē uelut infirmos despicit. eorq;
uires temporalī premit/ recte nunc dicitur. Instipula
uersi s ei lapides funde. Ac si apte diceret. Scōr robur
quasi instipule mollicie redigit. quor lingua pri pect̄
illi duris ictib̄ cōtudit. Omnē quippe tunc fortitudinē
suę iniquitatis exercens. quanto se ab eis uinci spīalī

p. hostis

p lapide